

Lutnik... kto to właściwie jest?

Lutnik to tajemniczy i niezbyt popularny w dzisiejszych czasach zawód. Jest to osoba, która zajmuje się budową, ale także naprawą instrumentów muzycznych strunowych, w tym **skrzypiec, wiolonczel, altówek, kontrabasów i innych**. Instrument lutniczy jest instrumentem w całości wykonanym ręcznie przez jedną osobę.

Pracę lutnika zobaczycie dzisiaj na przykładzie budowania najmniejszego spośród instrumentów smyczkowych czyli **skrzypiec**.

W pracowni lutniczej, której wyposażenie i organizacja zależy od upodobań gospodarza, poza różnymi kawałkami drewna, narzędziami i przyrządami zobaczyć można różnego rodzaju szablony płyt rezonansowych, ślimaków, efów, a także części składowych skrzypiec, altówek czy wiolonczel.

Proces projektowania można porównać do aktu narodzin nowego instrumentu. Trwa on nieraz kilka miesięcy i jest to okres najbardziej twórczy. Na podstawie szkiców lutnik dokonuje ostatecznego określenia konturu pudła rezonansowego, wykroju otworów rezonansowych, ustalenia ostatecznej konstrukcji i zdobnictwa. Na początku są to jednak tylko kartonowe szablony.

Ostateczny kształt instrument osiągnie dopiero w długim procesie tworzenia.

- Najpierw tworzony jest korpus i boki instrumentu. Skleja się płytę spodnią i wierzchnią. Na początku powstaje sklepienie od zewnątrz. W dalszej kolejności lutnik wybiera drewno od wewnątrz. Następnie budowniczy tworzy szyjkę i główkę, robi komorę kołkową, ślimak na końcu szyjki. Kiedy gotowa jest szyjka i główka lutnik skleja ją z korpusem.

- Nieodłącznym elementem jest dusza.

Kiedy prace techniczne są już zakończone pracownia lutnicza na chwilę zamienia się w pracownię alchemiczną. Wykonany instrument budowniczy pokrywa lakierem lutniczym. Lakier ten może być gotowy lub też, co zdarza się dużo częściej, przygotowany według własnej receptury lutnika.

Po wykończeniu powierzchni lakieru przychodzi czas na montaż akcesoriów. Instrumentowi brakuje jeszcze kołków, podstawka i podstrunnicy.

- Na koniec lutnik zakłada struny, po czym następuje pierwsza próba dźwiękowa. Jest to swego rodzaju egzamin.
- Do gotowego instrumentu potrzebny jest jeszcze smyczek.

Źródłem dźwięku w instrumentach strunowych, smyczkowych jest **struna**, którą można pobudzić do drgań pocierając **smyczkiem** lub szarpiąc ją palcem.